

den Bei, jeg har antydet. Ved den Virksomhed, Institutet i den Retning udfolbede, kunde man da faae at see, at den rette Bei, man for Fremtiden burde betræde med Hensyn til de hjemløse Børn, vilde være den, at man, forsaavidt man ikke kunde sikke sig en god Famillepleie, maatte søge at faae saadanne Pleiestiftelser oprettede rundtom i Landet, hvorhen Communerne for en billig Betaling kunde sende dem, medens Amtsgommunerne maatte bære Udgifterne, forsaavidt de maatte overstige det Beløb, Communerne tilskjøde som Betaling for Børnenes Forpleining. Jeg har derfor i Forbindelse med 2 andre ærede Medlemmer tilladt mig at stille et Endringsforslag til § 21, ad V, Sorø Academi, Udgift 19, om, at der foruden de 1000 Rd., som nu i en Række af Aar med stor Velvillie ere blevne ydede Institutbestyrer Stephansen som Bidrag til Udgifterne ved hans Virksomhed paa Holsteinsminde, skulde ydes endnu et lille Bidrag af 180 Rd., hvilket andrager 30 Rd. for 6 Børn aarligt som Indstud ved deres første Modtagelse paa Anstalten. Derved kunde altsaa dette Indstud forsaavidt bortfalde for Communerne, hvilket vistnok vilde være meget heldigt, da man maa antage, at det væsentligt er det, som har bidraget til, at de have holdt sig tilbage; thi de 30 Rd., som forøvrigt betales aarligt, kunne ikke ansees for i nogen væsentlig Grad at overstige Communerne sædvanlige Pleieudgifter. Efter de Oplysninger, det har været mig muligt at faae, have nemlig de Contingenter, som man i de forskjellige Communer giver for et Barns Underhold, varieret fra høist 32 Rd. og ned til 20 Rd., og 30 Rd. kunne derfor vel nok ansees for ikke at være noget ubilligt Forlangende; det maa vistnok tværtimod ansees for at være meget billigt, især naar man tager Hensyn til Barnets omhyggelige Pleie paa Holsteinsminde samt til den Underviisning, det faaer der. Eigeoversfor den billigere Betaling, man ellers muligviis kunde slippe med — jeg vil ikke tale om den sorgelige Licitation, som har fundet Sted og finder Sted den Dag idag — vil imidlertid en saadan Sum altid af enkelte, mindre omhyggelige Communer blive anseet for byrdefuld, især naar mange Børn falde dem tillast; men komme dertil hyderligere

de 30 Rd., som skulde betales ved Barnets Modtagelse, vil Byrden naturligviis findes endnu mere trykkende. Det høie Thing har hidtil omfattet denne Anstalt med saamegen Velvillie og har i en Række af Aar støttet denne Mand paa hans mennefskærlige Vane. Det har været hans Trøst i hans Alderdomsdage, at han har fundet saa megen Støtte hos Folkerepresentationen; thi det er ham et Beviis for, at Folket med Nærlighed har fulgt og anerkjendt hans Gjerning. Jeg vil nu ønske, at det maa lykkes ham i hans Livs Aften at føre det Princip, om jeg saa maa sige, der ligger til Grund for hans Opdragelsesanstalt, ind i et velsignedt Spor og paa en Maade at fornye det, ved at faae sin nye Plan gennemført, hvorved jeg troer, at netop det vilde opnaaes, som har været den oprindelige Tanke ved Oprettelsen af denne Anstalt, nemlig at der itide skulde sørges for de Smaa, saaledes at de ikke kom paa Afveje, men fandt et Hjem og fik en Oplysning, der kunde føre dem til at blive nyttige og gode Borgere i Samfundet. Jeg skal med disse Ord anbefale vort Endringsforslag til det ærede Thing.

Justitsministeren: Med Hensyn til de Endringsforslag, som nu foreligge, skal jeg tillade mig paa min høitagtede Collegas Begjæring at udtale mig om Endringsforslaget under Nr. 28 angaaende Examenscommissioner, dog selvsølgelig uden at indlade mig i nogen videre Discussion om Sagen selv, hvad det høie Thing vistnok vil billige, at jeg ikke gjør. Jeg vil kun fastslaae, at det ærede Medlem, som førte Ordet for dette Forslag (Schjorring), gjorde opmærksom paa, at det med Hensyn til den juridiske Examen vilde have sin store Vanskelighed at staffe Examinatorer af en saadan Bestaffenhed, at man var sikker paa at have en Garanti for, at Prøven virkelig blev fuldstændig. Som det vil sees af Udalgets Betænkning, har min høitagtede Collega imidlertid erklæret sig villig til at gaae ind paa Tanken om Examenscommissioner, men han har dog bedet mig om udtrykkeligt at udtale for det høie Thing, at han ikke ved at modtage en Bevilling til Gjennemførelsen deraf paatog sig nogen Forpligtelse til at føre Sagen igjennem